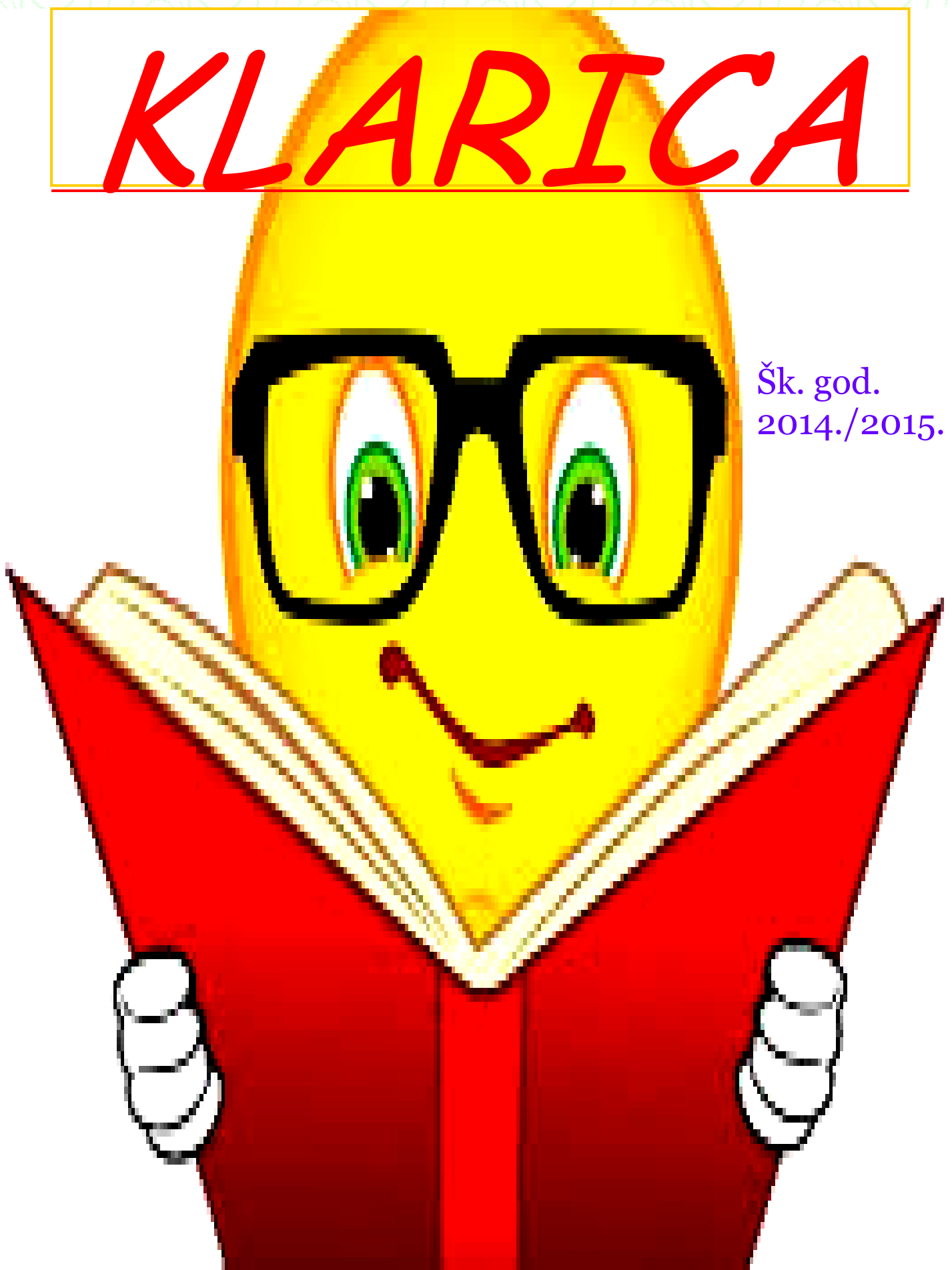

Internetski list učenika
OŠ Svete Klare

KLARICA

Šk. god.
2014./2015.

KLARICA

KLARICA (uvodna riječ)

Kraj je školske godine! Sigurno ste mislima daleko od škole... Dosta vam je učenja, pisanja zadaća... Je li vam dosta čitanja? Sigurno sada klimate glavom... ali mislim da ste ipak raspoloženi za čitanje novog broja časopisa Klarica. Pripremite se i udobno smjestite u svoje fotelje jer smo Vam pripremili zanimljive učeničke tekstove, intervjuje, ankete i sve to pokrijepili veselim i šarenim slikama... Želimo zahvaliti svima koji su pomagali i pisali za novi broj Klarice, isto tako želimo zahvaliti profesoricama Gordani Klaić i Aniti Railić koje su pomogle da sastavimo Klaricu. Hvala!

Mislom da ćete nakon prvog čitanja, odmah krenuti čitati ponovno. Uživajte!

Internetski školski list
Klarica, šk.god. 2014./
2015.

**Odovorne voditeljice i
lektorice:**
Gordana Klaić
Anita Railić (zamjena)

Glavne urednice:
Paula Bartolinčić
Paula Vinovrški
Tea Vilušić

Grafičko oblikovanje:
Biljana Kulundžić

TEKSTOVI:
Novinarska grupa
Učenici škole

KLARICA

SADRŽAJ:

- Prvi dan škole
- Čaga u našoj školi
- Nikada neću zaboraviti
- Natko Zrnčić Dim (intervju)
- Moja učiteljica/profesor
- Cijepljenje
- Grad, država, moda...(anketa)
- Uzburkano more djetinjstva
- Prevladati strah
- Šahovska grupa
- Ljubav
- Vukovar
- Kahoot
- Interliber
- Patricija Skopančić (intervju)
- Petrolejska lampa
- Kamo poslije osnovne škole
- Mala čitaonica (projekt)
- EU projekti i Pljesak najboljima
- Učenik generacije (intervju)
- Dan škole (priredba)

Uživajte čitajući novi broj Klarice!
Svoje ideje i zamisli šalžite nam na
os_sveta_klara_090@skole.hr

KLARICA

Prvi dan škole

Učenica 7.a razreda Matea Ajder prisjetila se prvog dana kada je sjela u školsku klupu. Bio je to nezaboravan trenutak koji nikada, zasigurno, nećemo zaboraviti. Čitajući ovaj divan sastavak, prisjetite se i vi malo svog prvog školskog dana.

Sjećanje na prvi dan

Nikada neću zaboraviti prvi dan škole. Bilo je to jednog sunčanog jutra ...

Kada sam prvi put ušla u školu, bila sam sretna jer sam znala da imam dvije starije sestre u školi i da nisam sama. Uostalom, mama je bila sa mnom! U isto vrijeme sam bila i nervozna i napeta.

Ušavši prvi puta u učionicu, osjećala sam se izgubljeno. Crteža i plakata bilo je posvuda. Zidovi su bili plave boje s ugodnim, svježim mirisom.

Trebali smo sjesti s nekim u klupu. Nisam nikoga poznavala te sam sjela sama u treću klupu.

Pristupila mi je djevojčica smeđe kose do ramena, smeđih očiju. Na sebi je imala plavu haljinicu i činila se draga. Sjela je pored mene i pozdravila me te rekla da se zove Marija.

Upoznale smo se i više se nisam osjećala tako napeto i nisam bila pod tako snažnim stresom.

Bila sam sretna jer sam već prvog dana upoznala novu prijateljicu.

Kada su nam se učiteljice predstavile i rekle nekoliko rečenica, napokon smo mogli ići doma.

Tog prvog dana nisam znala što me sve čeka. To je bio početak jednog dugog putovanja koji još traje i koji još nije završio ...

Matea Ajder, 7.a

KLARICA

Početak školske godine

Kako je novu školsku godinu doživjela učiteljica 1.d razreda Klara Stipetić, otkrit će nam u sljedećem tekstu.

8.9.2014. Počela je još jedna školska godina.

Toplo je rujansko jutro , a ispred školske zgrade sve odjekuje od dječjih glasova.

Ozarena dječja lica kao da su jedva dočekala ovaj dan . Pozdravljaju se međusobno, smiju, prepričavaju se zgone proživljene za vrijeme školskih praznika.

U 12 sati je zakazana svečanost za dobrodošlicu učenika prvih razreda. Ove godine upisano je 96 prvašića, a raspoređeni su u četiri odjeljenja. Na oglasnoj ploči kraj ulaznih vrata postavljeni su popisi prvašića po odjeljenjima. Uzbuđeni roditelji prilaze oglasnoj ploči, čitaju, smješkaju se.

Odlaze u glavni hol gdje svečanost samo što nije započela. Uzbuđenje se odražava i na licima roditelja i na licima djece. Promatram lica tih mališana – sretni su i zbunjeni istovremeno. Neki plaču.

Kad sam prozvala učenike svog 1. d razreda, preplavio me osjećaj radosti. Male glavice tiskale su se oko mene gledajući me upitno. Pomislila sam: tu je još jedna generacija koju treba naučiti prva slova, prve brojke, naučiti kako vezati cipelice, kako poštivati svoje prijatelje, kako se uljudno ponašati ...

Povela sam ih u učionicu.

Klara Stipetić, učiteljica 1.d

KLARICA

ČAGA U NAŠOJ ŠKOLI

Tijekom ove školske godine u našoj su školi planirane četiri čage koji organiziraju učenici osmih razreda sa svojim razrednicima i profesorima .

Prva čaga je bila 17.12.2014 .

Druga 12.2.2015.

Mogu prisustvovati svi učenici od petog do osmog razreda .

Da bi se pripremila čaga, potrebno je mnogo toga . To najbolje znaju oni koji ih organiziraju .

Da bi došlo što više sudionika, postavljaju se plakati na vidljiva mjesta, pušta se glazba – strana , domaća . Narodnjaci nisu dozvoljeni !!!

Podjele se poslovi i zaduženja – prije , za vrijeme i poslije čage .

Cilj je da se učenici zabave, opuste, da dva sata ne misle na školske brige i da budu ono što jesu .

Na čagi su dežurni i profesori, a katkad i poneki roditelj .

Andrea Pranjković – 8.c

Petra Mihulja – 8.c

Najbrži zec Matko

Bio jednom jedan zec Matko. Živio je u šumi kornjače Petre. Bio je jedini zec u šumi .

Hvalio se da je najbrži u šumi, ali mu to nitko nije vjerovao.

Jednog dana je zec Matko odlučio održati utrku da se vidi tko je brži.

Prijavio se zec Matko, medvjed Bruno, jež Patrik i vjeverica Josipa.

Krenuli su od početka do kraja šume pet krugova.

Prvo je vodio jež Patrik, a onda vjeverica Josipa iako je na kraju pobijedio zec Matko.

Nakon pobjede, hvalio se još i više.

Nitko nije htio kod njega na čaj jer se neprestano hvalio.

To je zec Matko shvatio i nije se više hvalio.

Marija Škrnički, 4.b

KLARICA

Nikada neću zaboraviti

Lovro Radionov iz 7.a razreda napisao je dirljiv sastavak koji će Vas ostaviti bez riječi.

Nikada neću zaboraviti dan kada sam izgubio najvoljeniju osobu u svom životu.

Imala je naborano lice poput stoljetne vrbe koja se njihala na toplom proljetnom povjetarcu.

Dok je držala knjigu, čitajući u mračnoj sobici obasjanoj jednom lampom, drhtale su joj staračke, grube ruke i male upale oči su joj se kao zalazak sunca polako gasile .

Ta mala sobica, cijela u starom baroknom namještaju i starim slikama, bila je obasjana žarkim suncem izvana. U njoj je bio stari kockasti televizor koji je stajao na bijeloj čipki.

Pitao sam je: „ Bako, zašto nikad ne pališ taj televizor? „ , a ona je rekla

da u knjigama koje čita svaki dan ima mudrosti više, nego na bilo kojem

programu sa znanstvenim sadržajima .

Pokazala je na staru, prašnjavu policu punu knjiga za koje kaže da ih je sve pročitala .

Tog istog dana kad sam se vraćao iz škole, moja majka je lila suze kao iz kabla.

Rekla je plačući: „ Nemoj ići danas kod bake, bolesna je. „

Od tada je više nisam vidio, ali u mislima je viđam svaki dan i svaki sat.

Mudrost koju mi je poklonila koristi mi danas i zahvalan sam joj na tome te će mi uvijek ostati u sjećanju.

Lovro Radionov, 7.a

KLARICA

NATKO ZRNČIĆ DIM (intervju)

Učenica Tea Vilušić iz 6.b razreda intervjuirala je našeg poznatog skijaša Natka Zrnčića-Dima. Mislim da će ovaj intervju zanimati najviše dečke. Nasmijat ćete se i otkriti neke stvari koje nikada ne biste ni pomislili o njemu.

Kada i gdje si rođen?

Rođen sam 7.3. 1986. u Zagrebu.

Koju si školu završio?

Završio sam OŠ Ivana Filipovića i gimnaziju Tituša Brezovačkog (VIII. Gimnazija).

Kakav si učenik bio?

Bio sam odličan i vrlo dobar učenik.

Kada si počeo skijati?

Počeo sam skijati već sa šest godina.

Kako si i kada krenuo u natjecateljske vode?

Tata me uputio u skijaški sport, a utrki sam se počeo odmah u početku.

Koje natjecanje pamtiš kao najtužnije, a koje kao najsmješnije?

Najtužnije natjecanje mi je bilo kada sam ozlijedio rame u 2012. godini. A najsmješnije natjecanje mi je bilo kada sam jednom prilikom skijao u trapericama i sakou.

Je li bilo puno odricanja zbog skijanja i postizanja dobrih rezultata?

Bilo je jako puno odricanja, najviše što se tiče normalnog školovanja i druženja sa ostalim vršnjacima.

KLARICA

Imaš li kućnog ljubimca i kako se zove?

Da, imam jednog mačka. Zove se Zvonko.

Što najviše voliš jesti, a što ne?

Najviše volim jesti pohano meso i pire-krumpir, ne volim baš jesti jetrica i hrenovke.

Koju vrstu glazbe voliš slušati?

Volim rock, rap, klasiku i ponekad glazbu koja je u trendu.

Da možeš krenuti od početka, što bi promijenio?

Promijenio bih pristup prema stvarima koje nisam baš radio sa dovoljno veselja.

Kako je biti poznata ličnost i odgovara li ti to?

Ponekad je OK kada ljudi u tebi prepoznaju uzora i kada ti se dive, a ima i loših trenutaka kada ti se obraćaju na ružan način i "sole" pamet jer misle da imaju na to pravo.

Znaš li neki smiješni vic (npr. o skijanju, plavušama)?

Nisam baš neki od vica, ali evo jednog: "Koja je razlika između gljive i ribe? Gljivu se može naribati, ali ribu se ne može nagljiviti."

I za kraj neka poruka učenicima OŠ Sveta Klara...

Dragi moji učenici OŠ Svete Klare, budite marljivi, veseli i pomozite jedni drugima. Puno pozdrava sa skijaških staza od Natka.

Tea Vilušić, 6.b

Poruka za Natka:
Dragi Natko, i mi tebe pozdravljamo iz školskih klupa, i želimo ti još puno uspjeha. Hvala ti na intervjuu.

**Moja domovina je moj dom.
Domovina je prekrasno plavo more i velike šumske gore.
Domovina je livada puna cvijeća,
i groblje puno upaljenih svijeća.
Domovina je sunce koje sja,
svoju domovinu puno volim ja.**

IVA BALJAK, 3 c

KLARICA

MOJA UČITELJICA/PROFESOR

Učenica Klara Ćavar iz 1.d razreda napisala je prekrasnu pjesmicu o svojoj učiteljici Klari.

Moja učiteljica se zove Klara .

Uči nas i pomaže nam u svemu .

Trudi se oko nas i ne ljuti se kad nešto pogriješimo, zato rado idemo u školu.

Tamo nam je jako lijepo .

Klara Ćavar, 1.d

Svi imamo svog omiljenog učitelja ili učiteljicu, profesora ili profesoricu. Taj učitelj/profesor, ili ta učiteljica/profesorica imaju nekakvo posebno mjesto u našem srcu. Omiljenog učitelja/učiteljicu, profesora/profesoricu ne možemo izabrati samo po načinu ocjenjivanja, po tome što smo njezini miljenici, po tome što ne pišemo testove... Omiljen učitelj/profesor, ili učiteljica/profesorica moraju biti pravedni, poštenu i dobri (ne prestrogi). Sigurna sam da ste svi u sebi izgovorili ime svog omiljenog učitelja/profesora, ili učiteljice/profesorica, ili barem razmislili tko je to, dok ste ovo čitali. Ja jesam.

Paula Bartolinčić, 6.b

Monolog jednog vrapčića

Uh, danas je baš hladno . Moji prijatelji traže hranu, a ja ne moram jer imam vlastitu kuću u dvorištu i hrane u izobilju. Žao mi je gledati ih.

Znam što ću uraditi!

Prijatelji dragi, dođite amo!

Zovem vas na doručak!

Doručak u mom domu za cijelo društvo!

Prekrasno!!!

Lijepo je jesti u društvu, a još je ljepše dijeliti s drugima.

Lana Parić, 3.a

KLARICA

CIJEPLJENJE

Učenica Paula Bartolinčić iz 6.b razreda ove se godine prvi put cijepila u školi, kao i svi šestaši. To joj je bio uzbudljiv i pomalo strašan doživljaj o kojem je napisala sastavak. Isto tako, napisala nam je nešto o cjepivu kojeg su primili svi šestaši naše škole, cjepivo protiv hepatitisa B.

Hepatitis B je zarazna bolest jetre uzrokovana virusom hepatitisa. To je najčešći uzrok kronične virusne infekcije jetre širom svijeta. Terapija akutne bolesti je simptomatska – (snižavanje temperature, održavanje elektrolitske ravnoteže, mirovanje, zdrava prehrana...). Unatoč poduzetim mjerama liječenja, u jednog dijela bolesnika, u jednog dijela bolesnika nije moguće spriječiti umnažanje virusa, što može dovesti do ciroze i karcinoma jetre. Uspješan način prevencije je cijepljenje. Cjepivo je sigurno za djecu i odrasle. Cijepljenje se provodi u tri doze, s tim da se druga doza daje nakon mjesec dana, a treća šest mjeseci nakon druge doze. Smatra se da tako stvorena zaštita traje najmanje petnaest godina. Naravno, neke učenike je strah, a neke ne. Htjeli oni to ili ne, moraju se cijepiti radi svoje i tuđe sigurnosti. Zato su se naši šestaši 3.10.2014. (petak) cijepili protiv hepatitisa B. Moram priznati da me je bilo strah jer sam ja bila prva. Okrenula sam glavu i brojala abecedu najbrže što sam mogla, nisam došla do D, već sam bila gotova. Bila sam ponosna na sebe (hahahah), mislila sam da će mi ruka otpasti od straha, ali evo nije.

Paula Bartolinčić, 6.b

KLARICA

GRAD, DRŽAVA, MODA...(anketa)

Izdvojile smo malo vremena na velikom odmoru da bi ispitale naše cure što one misle o nekim modnim detaljima, toaletama, bojama i nekim gradovima za ljetovanje i zimovanje. Neki nisu htjeli ispuniti anketu, što Paula i ja nismo mogle vjerovati. Da nas netko pita bi li htjele ispuniti takvu anketu, bez ikakvog razmišljanja bi pristale. No, bilo je i puno onih koji su htjeli ispuniti anketu. Paula i ja smo ispitale 7 cura. Nismo mogle vjerovati kada smo vidjele rezultate. Od svih sedam cura samo je jedna zaokružila ljubičastu, a ostalih šest plavu. N, neću vam otkriti previše o anketi. Dok ju čitate, ispitajte malo sebe.

TRAPERICE ili TRENIRKA

TAJICE ili TRAPERICE

RUKSAK ili PISMO TORBICA

TROGIR ili SPLIT

ŠTIKLE ili KOŽNATE ČIZME

SKIJANJE ili LJETOVANJE

KOŠULJA ILI MAJICA

SPORTSKE TENISICE ili ŠTIKLE

CRNO ili BIJELO

DUBROVNIK ili ZADAR

LJETO ili ZIMA

RUŽE ili LJILJANI

KLARICA

LAPTOP ili KOMPJUTOR

ŠAL ili OGRLICA

JESEN ili ZIMA

LJETO ili PROLJEĆE

LJUBIČASTO ili PLAVO

CRVENO ILI RUŽIČASTO

ANKETA O SVEMU I SVAČEMU

Kada smo učenicima naše škole postavili pitanja o odjevnim predmetima i bojama, o gradu u koji bi rado otišli, o državi u kojoj bi rado živjeli, o izboru ljetovanja ili zimovanja, o godišnjim dobima koje najradije vole, o izboru cvijeća koje bi rado darovao/darovala dragoj osobi, dobili smo ovakve rezultate:

- ◆ Kada je riječ o odjevnim predmetima, učenici će se najčešće odlučiti za kombinaciju: traperica, majica, sportskih tenisica i u zimi kožnatih čizama. Uglavnom bi to bilo u crnoj, plavoj i ružičastoj boji sa modnim detaljem – zimi šalom, a ljeti unikatnom ogrlicom uz neki zgodan i zanimljiv ruksak.
- ◆ Kada je riječ o gradu u koji bi rado otišli ili u državu u kojoj bi rado živjeli, učenici su se odlučili za Split, Zadar, Dubrovnik, Brazil, Švicarsku, Španjolsku, Njemačku.
- ◆ Radije bi uživali na ljetovanju i ljeti, nego na zimovanju i zimi.
- ◆ Svaki ispitanik/ispitanica svoje slobodno vrijeme radije bi koristili za laptopom, nego računalom, a dragoj osobi bi najradije poklonio/poklonila ružu kao znak pažnje i ljubavi prema drugoj osobi.

Paula Bartolinčić – 6.b
Paula Vinovrški – 6.b

KLARICA

MAŠKARE

Tjedan dana prije maškara kupio sam jako skupi kostim .

Imao sam stari kostim, ustvari samo šešir i pištolj, ali ga nisam htio nositi. Kupio sam kostim vraga, no nažalost, upao mi je u wc školjku . Izvadio sam ga i stavio da se suši. Sutradan, kostima nije bilo jer ga je odnio skitnica.

Otišao sam kupiti drugi. Te noći je nestalo struje pa je moj tata upalio sve svijeće u kući. Jedna svijeća zahvatila je moj kostim. Bacio sam ga na pločice, uzeo aparat za gašenje požara i ugasio ga .

Sljedeći dan sam otišao kupiti kostim mačke. Moj pas ga je razderao . Sjeo sam i plakao .

Na kraju mi je ostao samo šešir i pištolj.

Marko Lukač, 6.b

MOJ KUĆNI LJUBIMAC

Za kućnog ljubimca bi htjela imati zamorčića. To je slatka životinja. Zamorčić ima mekanu dugu dlaku. Živi od četvrte do osme godine .

Oni jedu: špinat, celer, rajčicu, mrkvu, papriku, krastavac, jabuku, dinju, breskve, grožđe d, jagode, krušku, travu i list maslačka.

Zamorčići su porijeklom iz centralnog djela Južne Amerike .

Najradije boravi na suhom sjenu.

Idealni su kućni ljubimci za djecu. Rijetko će ugristi vlasnika iako vole grickati .

Najaktivniji su danju.

Marija Škrnički, 4.b

KLARICA

UZBURKANO MORE DJETINJSTVA

Kada sam imala otprilike dvije godine, moji roditelji su odlučili iznajmiti jedan stan u našem dvorištu. Ubrzo je u taj stan doselio jedan bračni par sa dvoje djece: Leonom i Lorenom .

Vrijeme smo provodili zajedno. Išli smo zajedno u vrtić, na more, u školu.

Kad se mama odlučila odseliti s Leonom i Lorenom u neku drugu kuću, bila sam pomalo tužna, no ipak su često dolazili u posjet svome tati koji je ostao živjeti kod nas pa sam se opet mogla igrati s Lorenom . Nakon dvije godine, otišli su iz Klare u Jelkovec gdje i danas žive. I dalje se preko praznika vidim s njima. Lorena dolazi k meni na par dana pa onda ja odlazim k njoj .

Danas imam druge prijateljice koje su isto dobre, ali mi ipak Lorena nedostaje.

MOJ PRIJATELJ I JA

Moj prijatelj i ja smo se super slagali i sve dijelili .

Tada smo jednoga dana išli u školu i posvađali se.

Još u školi smo se počeli šamarati , a kad je nastava završila , prekipjelo nam je i potukli smo se , bacali u blato , tukli šakama i onda smo se pitali – zašto se mi uopće tučemo i je li to u redu .

Odlučili smo da se više nećemo tući , nego da ćemo jedan drugog braniti.

Ispričali smo se jedan drugom .

Kada smo ušli u kuću , mame su nas pitale otkud nam te masnice i blato na licu ?

Rekli smo da smo se potukli s najboljim prijateljem .

Moj prijatelj i ja smo taj problem riješili medijacijom . Sve smo riješili razgovorom.

Učiteljica nam je govorila da s medijacijom može sve riješiti .

KLARICA

USPJELA SAM PREVLADATI STRAH

Svatko u svojim dubinama nosi nekakav strah, ali to je normalno. Imala sam ga i ja, ali sam ga prevladala .

Bila je subota. Uzela sam svoju gitaru, pojačalo, note, stalak i stavila u torbu .

Krenuli smo na koncert: mama , tata , baka , djed i ja .

Već kad sam ušla u auto, obuzeo me neki strah.

Požalila sam što nisam uzela akustičnu gitaru jer se na njoj greške teže uoče ...

Stigli smo pred restoran u kojem ću nastupati.

Ruke su mi se tresle, bila sam gladna, žedna i što je najgore: Zaboravljala sam note !!!

Čekam red, prozivaju me, krećem !!!

Svirala sam s dečkom Gabrielom.

Uključila sam gitaru u pojačalo, malo smanjila zvuk jer je bio preglasan i odsvirala sam tu tešku i brzuuuu pratnju bez muke.

Eto, strah sam savladala, kako se kaže : „Bez po muke,, Kad se hoće, onda se i može.

Tea Vilušić, 6.b

NEOBIČNO PUTOVANJE

Razmišljala sam kako bi bilo da otputujem u budućnost?

Odlučila sam sagraditi vremenski stroj koji će me odvesti u budućnost.

Sagradila sam ga, ušla u njega, pritisnula gumb i odjednom sam se našla u budućnosti!!!

Bilo je baš čudno! Brodovima ne upravljaju kapetani , već brod vozi tamo gdje ljudi zamisle!

Auti izgledaju kao čudni avioni koji se voze svijetom!

Škole su visoke kao neboderi! Sve je čudno!

Htjela sam se malo voziti brodom. Bilo je super!

Bila sam u čudnom autu . Vozio je jako brzo! Shvatila sam da ako pljesnem rukama, mogu letjeti, a ako pljesnem opet, spustim se na zemlju .

Odlučila sam se vratiti kući jer sam tamo bila čak osam sati.

Stroj se vratio po mene. Za minutu sam stigla doma. Bila sam sretna!

Posjetit ću grad budućnosti još puno puta.

Ema Eret, 3.c

KLARICA

ŠAHOVSKA GRUPA

Učenik 6.b Luka Zirdum napisao nam je tekst o šahu. Najbolje je to čuti iz njegova pera .

Obožavam šah od malih nogu i bio sam jako uzbuđen kada sam čuo da će biti šahovska grupa u našoj školi. Iako većina misli da je šah dosadan, ne bih se složio s njima

Naša je škola vrlo dobra u šahu, a na prošlom smo natjecanju dostigli visoko 13. mjesto. Nama nije važna pobjeda, nego zabava.

Iako je šah nekako više muški sport, treba se i te kako potruditi pobijediti cure .

Na šahu su svi prijatelji , a tome što dobro igramo, i treneru i profesoru Vjekoslavu Novaku.

Robert Zelčić – rođen 21. IX. 1965. godine .

- Prvak je Hrvatske , 280 u Europi , a 351 na svijetu .
- Vele majstorsku titulu stekao je 1997 . godine .
- Na olimpijadi 2006 . u Torinu osvojio je srebrnu medalju .
- Bio je brzopotezni prvak Hrvatske .
- Osvojio je puno međunarodnih turnira u kojima se ističu Bolzano 1994. i 1995. , Bizovac 1996. , 1999. , 2001.
- Pobjedu je ostvario u Zadru 2009 . i u Puli 2007. , 2010 .
- Najboljim šahistom Hrvatske proglašen je 1998. , 2002. , 2007.

Luka Zirdum – 6b

KLARICA

RIJEČ I SLOVA

Najčešća riječ od dva slova: JA!

Izbjegavaj je!

Najzahvalnija riječ od dva slova: MI!

Koristi je!

Najsebičnija riječ od tri slova: EGO!

Uništi je!

Najbrža riječ od četiri slova: TRAČ!

Zanemari je!

Najbolnija riječ od četiri slova: TUGA!

Izliječi je!

Najugodnija riječ od pet slova: SREĆA!

Pronađi je!

Najugodnija riječ od sedam slova: OSMIJEH!

Primijeni je!

Najljepša riječ od pet slova: LJUBAV!

Uči davati i primati!

Najmoćnija riječ od pet slova: ZNANJE!

Dohvati je!

Najzahtjevnija riječ od šest slova: USPJEH!

Dostigni je!

Najizazovnija riječ od šest slova: IZAZOV!

Prihvati je!

Najmudrija riječ od osam slova: ISKUSTVO!

Poštuj je!

Najprisnija riječ od osam slova: PRIJATELJ!

Cijeni je !

KLARICA

LJUBAV

Za Valentinovo darujemo jedni drugima bombonjere, cvijeće, sliku, ali se i zaljubljujemo .

Svatko voli raditi nešto drugo. Neki se vole igrati društvenih igara, netko voli gledati televizor, čitati dobru knjigu, kuhati, plesati. I u našoj školi je održan ples za sve koji su htjeli doći. Sveti Valentin je bio zaštitnik za zaljubljene parove. Slavi se 14. veljače. Valentinovo je prekrasno zbog ljubavi, dobrote, druženja, zdravlja.

Doris Groznica

Što je ljubav?

Ljubav je ono kad imaš leptiriće u truhu...

Ljubav je kad te on u teškim trenucima nasmije...

Ljubav je kad jedva čekaš da ga vidiš...

Ljubav je ono kad bi sve napravila za njega...

Ljubav je nešto predivno...

Ljubav je stvarnost,
ljubav je mašta što čini svašta...
Tvoja je ljubav kao potok što iz raja teče.
Zbog tebe je moj život prepun sreće.
Šaljem ti poljubac slađi od meda,
Jer ti si sve što mi u životu treba...

Lucija Tomljanović 3.c

KLARICA

Ana, djevojčica koju nikada neću zaboraviti

Dogodilo se to prošle godine kada sam išao na obiteljski odmor u Dubrovnik. Tamo sam upoznao Anu, djevojčicu koju nikada neću zaboraviti.

Kad smo se raspakirali, otrčao sam do plaže i skočio u more. Vraćajući se s plaže, prišla mi je djevojčica s dugom, plavom kosom i smeđim očima. Na sebi je imala plavu, kratku majicu, crvene hlače, roza japanke. Upoznavši se, odveo sam je na sladoled.

Ana je živjela samo nekoliko kuća dalje od mog apartmana pa smo se dogovorili da sutradan u jedanaest sati krenemo zajedno na plažu. Sljedećeg jutra sam se brzo spremio i s Anom krenuo na plažu.

Nakon dana provedenog u kupanju, sunčanju, pričanju. Navečer smo otišli u kafić, zajedno šetali ulicama, starim gradom. Svaki dan smo provodili zajedno i došlo je vrijeme odlaska.

Zadnji dan smo se pozdravljali i obećao sam joj da je nikada neću zaboraviti. Vrativši se u Zagreb, odmah sam joj poslao zahtjev za prijateljstvo na Facebooku.

Dopisujemo se svaki dan i uistinu je nikada neću zaboraviti.

NIKOLA BILJECKI, 7.a

Što je za mene ljubav ?

Kada spomenemo riječ ljubav, nešto zaigra u nama. Kada izgovorimo tu riječ, preplavi nas osjećaj nježnosti, leptirići nam zaigraju u truhu.

Danas se često izokreće pojam ljubavi. Neki je shvaćaju neozbiljno i s tim zbijaju šale. Postoji ljubav prema simpatiji, srodnoj duši, roditeljima, prijateljima, onima koji nam nešto znače.

Mnogi danas uspoređuju ljubav sa novcem –koliko novaca toliko ljubavi ili drugim riječima - ukoliko nestane novaca, nestaje i ljubavi.

To nije ljubav, ali isto tako nije ljubav kada se netko poigra s nečijim osjećajima.

Ljubav je kada živimo za druge i kada smo iskreni.

Marija Ana Budimir Špoljar, 7.a

KLARICA

PISMO IZ VUKOVARA

Bum!

Pao mi je mrak na oči. Ležim na ulici ne osjećajući pola svoga tijela.

Opet gubim svijest.

Odjednom našao sam se u kolima hitne pomoći te padam u dubok san.

U snu se nađem u parku punom djece kao šipak pun koštica. Dok se spuštam niz tobogan nebo se plavi i čuje se cvrkut ptica i miris jutarnjeg peciva. Djeca kupe svoje torbe i kreću u školu.

Najednom, čuje se truba. Svi bježe u svoje domove ili skloništa, a s njima i ja. Na vijestima čujemo da su škole zatvorene.

Gubim kontakt s prijateljima jer više ne smijem van.

Vani je riskantno biti i hodati. Nebo je postalo crno, a zajedno s nebom i naš duh.

Nema škole, prijatelja, igre i bezbrižnosti, već stalna zabrinutost, mržnja i čežnja za normalnim djetinjstvom.

U meni raste ludost, želja za stalnim pokretom. Nemir mi je u duši, osjećam da ću se raspuknuti od stalnih, jednih te istih televizijskih programa i ohrabrenja sa zapada.

Pucam, izlazim iz skrovišta i trčim, bježim, što dalje mogu.

Veliki željezni strojevi vuku se ulicama, čuje se plač i zapomaganje ljudi u bolima i mukama kao i granata koja me pogodila.

Budim se, dolazim k sebi i tada postajem svjestan što se dogodilo.

Ranjen sam, ali živ !!!

Lovro Radionov, 7.a

Bitka za Vukovar je najveća i najkrvavija bitka u Domovinskom ratu. Bitka je završena porazom lokalnog Zbora narodne garde, velikim razaranjem Vukovara.

KLARICA

KAHOOT

Opet ta infica. Nije toliko loša, ali mrzim što je u popodnevnoj smjeni. Ušla sam u učionicu i gledala kroz prozor kišu kako lijeva iz kabla, dok sam čekala da se moje računalo uključi. Dok sam gledala kroz prozor, razmišljala sam o tome kako ćemo danas opet raditi nešto dosadno na informatici. Profesorica je sjela za svoje računalo i polako ispijala svoju kavu. Kada mi se računalo uključilo, otišla sam na internet i naravno, igrala igrice. To me jedino zabavlja, makar mi je i to već dosadilo. Kako ja sjedim pokraj projektora, profesorica me zamolila da upalim projektor. Na platnu se pojavila nekakva stranica. Nisam previše obraćala pažnju. Profesorica nam je rekla da pogledamo na platno. Rekla nam je koju stranicu da otvorimo i što da stisnemo. Stranica se zvala nekako čudno: Kahtu, Kahit... Nekako čudno (nisam baš mogla dobro izgovoriti). No, kasnije sam već polako razumjela, stranica se zove: Kahoot (kahut). Otvorila sam stranicu koju nam je rekla profesorica. Tražio se pin i korisničko ime. Profesorica nam je dala pin, a korisničko ime smo mogli sami izmisliti. Otvorila sam još neku stranicu, i onda mi stvarno više ništa nije bilo jasno. Profesorica nam je objasnila da se na toj stranici rade kvizovi. Sljedeći sat smo radili svoj vlastiti korisnički račun. Onda smo učili kako raditi kvizove. Moj prvi kviz bio je o pjevačicama. Kada sam došla doma, odmah sam počela raditi još kvizova. Trenutno ih imam više od 30. Mislim da sam postala "KAHOOT OVISNICA"

Paula Bartolinčić, 6.b

KLARICA

ORIGINAL, A NE KOPIJA

Današnja djeca ne znaju dobro iskoristiti vrijeme. Previše svog vremena provode pred računalima i mobitelima jer ne pronalaze drugi način zabave. Njihovo dvorište je Internet.

I ja sam jedno od te djece - dijete našega vremena. Kada sam u kući, roditelji prigovaraju zašto se malo ne maknem od računala i mobitela i odem se družiti s drugom djecom, a kada izađem van, govore mi kako me nikad nema doma.

Donedavno smo se svi igrali i zabavljali vani loptom, vozili role i bicikl, a danas smo svi vezani za tipkovnicu.

Pitam se, gdje je nastao problem?

Jesmo li mi uistinu loša djeca?

Nismo mi krivi što vrijeme tako brzo prolazi i što tehnologija iz dana u dan napreduje.

Prerano smo počeli odrastati. Još ne znamo što je dobro, a što loše.

Roditelji su po cijeli dan na poslu i nemamo nikoga na koga se možemo osloniti, u koga bi se mogli ugledati, zato uzore tražimo u pjevačima, javnim osobama i ostalim osobama koje su postale slavne, ne učinivši ništa veliko i značajno.

Bitno je da su drugačiji i da smo ih po tome upamtili.

Pokušavamo biti kao oni jer su ti naši poznati malo stariji od nas samih.

Škola je trenutno jedino mjesto na kojem nas uče da se ne trebamo ugledati ni na koga poznatog, da trebamo biti jedinstveni, ne dopustiti okolini da nas uništi i natjera da napravimo ono što ni u snu ne bismo učinili.

Uzore trebamo tražiti u roditeljima, profesorima, osobama koje nas uče kako napraviti nešto dobro.

Biti dijete današnjeg vremena uopće nije lako.

Treba biti otporan na sve opasnosti koje nam vrijeme donosi, biti sposoban oduprijeti se porocima, opasnostima koje nam vrijeme donosi, biti sposoban oduprijeti se porocima društva i lažnim idolima.

Trebamo naučiti biti original, a ne tuđa kopija.

KLARICA

JESEN

Stigla je jesen.
Voće je zrelo.
Životinje skupljaju hranu za zimu.
Bere se grožđe, kukuruz.

Hvala jeseni što si nam podarila ukusno voće i povrće, a prirodu obojila prekrasnim bojama.

Ella Tutić, 3.a

Zelene livade su dobile prekrivač od žutog i crvenog lišća.
U vrtu mirišu žute kruške.
Na visokim stablima u šumi rastu smeđi kesteni i žirovi.
Prodavači prodaju sočne i mirisne kukuruze .

Nika Miholić, 3.a

DRVO

Prije nekoliko dana, ugledao sam drvo koje mi se činilo da je usamljeno jer oko njega nije bilo drugih stabala.
Bilo mi ga je žao pa sam odlučio s njim popričati.

Kada sam došao do njega, ono je plakalo.
Pitao sam drvo zašto plače , a ono je reklo :
„Plaćem jer nemam prijatelja pa se osjećam usamljeno !,,

Rekao sam mu da ću mu ja biti prijatelj .
Ono se razveselilo i htjelo mi je pričati o svom životu .
Pristao sam na to i drvo mi je ispričalo sljedeću priču :

Prije tri mjeseca imao sam četiri prijatelja . Super smo se zabavljali , pričali priče , ali drugoga dana jedan je čovjek posjekao moja četiri prijatelja i ostavio me ovdje samoga . Od tog dana , meni je jako dosadno i nemam se s kim družiti . Zato sam plakao .

Jako mi nedostaju moji prijatelji i sve bih dao kada bi ih još mogao imati .
Ustao sam i rekao da ih može još imati .
Otišao sam po sjemenke i kraj njega zasadio još četiri drveta .

Sutradan sam došao vidjeti kako je njima petorici .
Iako su četiri stabla bila mala , veliko drvo se zabavljalo i bilo je radosno .
Bio sam sretan i ja jer drvo više nije usamljeno i tužno .

Dominik Videc, 4.b

KLARICA

POSJET INTERLIBERU

Uh... Laka lova, Ledena princeza, Čitaj i slušaj, Dnevnik Pauline P... Bilo je toliko knjiga da mi se vrtilo u glavi. Profil, Mozaik, Školska knjiga, Jutarnji list... Toliko izdavačkih kuća da mi je pozlilo. Toliko ljudi da me je glava počela boljeti. No, nije sve tako crno. Malo sam se prošetala i kupila toliko knjiga da mi ni tri vreće sa smeće ne bi bile dovoljne. Bilo je puno zanimljivih knjiga, npr.: Grofica, Dnevnik Pauline P. (skoro najprodavanija knjiga)... Bilo je puno djece koja su kupovala dječje slikovnice, bojanke, pjesmice... Ali, bilo je i puno odraslih, zapravo najviše žena i starijih osoba koji su kupovali malo ozbiljnije knjige: romane, horore, krimice... Školarci koji su se vraćali iz škole kupovali su dječje romane. Dok sam šetala, popričala sam malo sa prodavačima i pitala ih koje su knjige najprodavanije. Bilo je puno knjiga, a Paula Vinovrški je uspjela saznati koje su, to su: HEROJI, BEZBOŽNICE, POSLJEDNJA I PRVA SUPRUGA, ZOVEM SE NERO, TAJNA LJETNOG KAMPA, KOLAČIĆI, PRINCEZA SULEJMANA, KUHARICE...

Po nazivu nam je najzanimljivija knjiga Princeza Sulejmana. Zašto?

Zato što je priča o stvarnom životu.

Ona ima novaca, zlata i nakita... ali nema slobode, otac i muž su joj vlasnici. Nikome nije mogla reći što misli i kako se osjeća... da sam ja na njezinom mjestu, ja bih pisala dnevnik. Ne znam kako ju ruka nije boljela od toliko pisanja, mislim ipak je imala puno briga. No dobro, sada mene ruka boli. Nadam se da ću i sljedeće godine biti u mogućnosti otići na još jedan bolji i zabavniji Interliber.

Paula Bartolinčić, 6.b
Paula Vinovrški 6.b

KLARICA

Patricia Skopančić (intervju)

Našu školu pohađa učenica koja se bavi umjetničkim klizanjem i u tome je veoma uspješna. Zove se Patricia Skopančić i ide u 8.a razred. O svom hobiju će nam više reći ona sama.

S koliko si se godina počela baviti klizanjem?

UFF... Sa četiri godine.

U kojem klubu treniraš?

U klizačkom klubu Medo.

Koliko medalja imaš?

Oko petnaest.

Koja ti je medalja najdraža i zašto?

Ona iz Bosne i Hercegovine, bila sam jako uzbuđena i nisam očekivala medalju.

Koje su te emocije zahvatile kada si primala medalju?

Bila sam jako uzbuđena i sretna, pomalo u šoku.

Imaš li uzor u klizanju?

Pa i ne baš...

Tko ti je najveća podrška u klizanju?

Hmmm... moji roditelji.

Imate li posebne haljine, i tko vas šminka i tko vam radi frizure?

Imamo posebne haljine, šminkamo se same i radimo si same frizure.

Imaš li svoje vlastite klizaljke?

Imam! Bijele su boje. Na klizaljicama imam potpis poznate klizačice.

Koja ti se poznata klizačica potpisala na klizaljke?

Yuna Kim, jedna poznata klizačica iz Koreje.

Koliko vas ima u grupi?

U mojoj kategoriji nas ima negdje oko dvanaest.

Koje si sve gradove i države obišla baveći se umjetničkim klizanjem?

Beograd (Srbija), Ljubljana (Slovenija), Celje (Slovenija), Sarajevo (Bosna i Hercegovina), Budimpešta (Mađarska), Kanacei (Italija).

Imaš li možda poruku za naše čitatelje?

Bavite se sportom koliko god možete, uvijek ćete naći barem 30 minuta za bilo koju rekreaciju. Meni je klizanje najdraži sport i zabavlja me.

KLARICA

PETROLEJSKA LAMPA

Moja priča započinje na uglu samotne ulice na Gornjem gradu.

Danas su samo političari prošli u svojim automobilima, a mene nitko da opere, obriše, uglanca.

Pali se moje svjetlo onako žučkasto, narančasto, crveno.

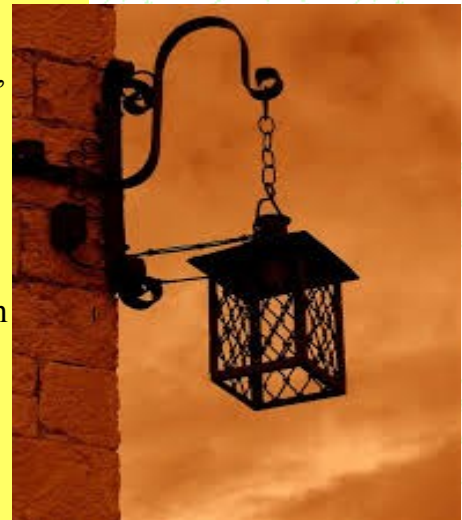
Imam vjernog prijatelja koji svako jutro ugasi moje svjetlo, a navečer čim padne mrak, ponovno ga upali. Nikada se nismo upoznali, nikada mu se nisam obratila. Kada se pojavila prva zraka sunca, on je krenuo od svoga doma do mene da me ugasi, da ne pregorim.

Saznala sam da se zove Tomica. Pošto nemam ruke i nisam se s njim mogla rukovati, zagrlio me je. Srce mi je počelo snažno tući.

Morao je ići ugasi i druge lampe da ne preгоре. Ugasio me i otišao.

Navečer smo pričali dugo, dugo, ali je onda prestao dolaziti. U srce se uvukla tuga i od te tuge sam se počela gasiti. Više nisam gorila na uglu ulice Gornjega grada.

Ostala su mi samo sjećanja na osobu koja mi je u životu bila sve.

Kristina Bilandžija, 7.b

KLARICA

KAMO POSLIJE OSNOVNE ŠKOLE?

Na stranici naše škole možete pronaći sve o srednjim školama.

Naši osmaši su još kratko s nama, a tada svatko odlazi svojim putem .

Susreli smo se na kolodvoru koji se zove život .

Mnoge su već susreli, a to je tek početak njihovog životnog puta.

Bilo je tu žalosti, tuga, ali i radosnih i sretnih trenutaka, mnogo ljubavi, simpatija, prijateljstava .

Budimo uvijek nadohvat ruke i spremno pomažimo onima kojima treba pomoć.

Oni nas sada trebaju kako bi s nama podijelili svoje brige, svoje strahove oko budućnosti .

Naučimo ih da od svog putovanja kroz život učine najbolje što mogu !!!

Anonimni učenik/ca

Svim našim budućim srednjoškolcima i srednjoškolkama želimo puno uspjeha i sreće u srednjoj školi!

KLARICA

MALA ČITAONICA

Prikaz pripremile: Marijeta i Karmen

U okviru projekta: **POKRENI PROMJENU** kojeg na nivou cijele Hrvatske provodi Forum za slobodu odgoja, i mi u našoj školi osjetili smo se pozvani uključiti u isti.

U projektu su sudjelovali učenici 3. a, pod organizacijom i svestranim vodstvom učiteljice Marijete, i uz malu pomoć nas u knjižnici.

Rezultati ovih projekata prikazani su na nivou lijepe naše u **Knjizi dobrih ideja**. Tijekom ove školske godine u projektu **MALE ČITAONICE** obradili smo teme: **Valentino**, **Bogatstvo**, **Jesen**,... Cilj nam je bio motivirati **PRVAŠIĆE** na početno čitanje, a **UČENIKE TREĆIH RAZ.** potaknuti da usvoje kvalitetne tehnike interpretativnog čitanja i da budu još više zainteresirani za druženje s knjigom... Kroz čitanje raznih slikovnica, kratkih priča, igrokaze,... prvašići su osjetili ljepotu čitanja i naše nastojanje da ih pokrenemo da i sami čitaju i pronalaze nova zanimljiva djela...
...kroz pristup: **Nek' vam knjiga bude još jedna lijepa igra.**

...rukovodili smo se izrekom:

DJECA KOJA ČITAJU POSTAJU LJUDI KOJI MISLE !

KLARICA

Školska čitaonica bila je tematski pripremljena i u očekivanju naših malih čitača.... poruke na panou i na stolovima pripremili smo kao poziv na samostalno čitanje.

UČENICI 3. A : MALI ČITAČI

Učenici 1. D... I. Čitaonica: **J E S E N**

U listopadu prvašići se tek počinju upoznavati sa slovima i još nisu vješti čitači, ali mogu pokretima slijediti priču koju čuju. Statično slušanje priče **Djed i repa** postaje vrlo dinamično kada treba repu iščupati iz zemlje.

KLARICA

Učenici 1. C...u Čitaonici: **ŠTO JE BOGATSTVO ?**

Na kraju čitaonice učenici 1. razreda pokazali su kakvi su postali čitači.

Mali čitači interpretiraju priču **Najbogatiji vrabac na svijetu** kao poticaj za razgovor o prijateljstvu.

U nastavku čitaonice prvašići sami čitaju pripremljeni igrokaz.

KLARICA

Čitaonica i Radionica: **Valentinovo**.... sa učenicima **1.b razreda**. Čitači interpretiraju pjesmice o ljubavi.

KLARICA

Oslikavanje bookmarkera (označivača stranica), prema pročitanoj pjesmi:

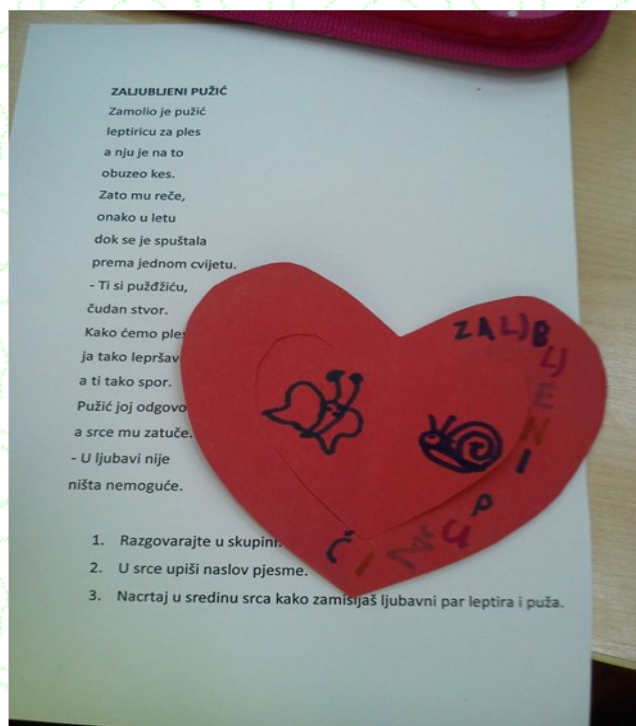
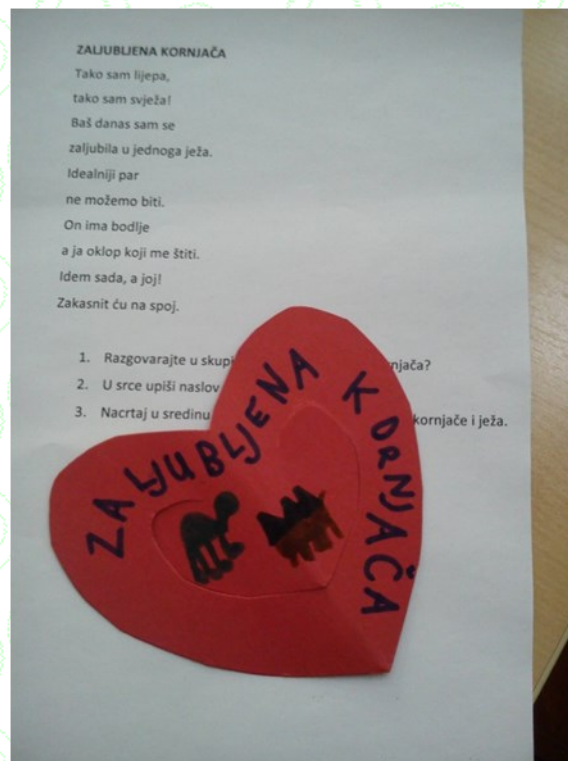
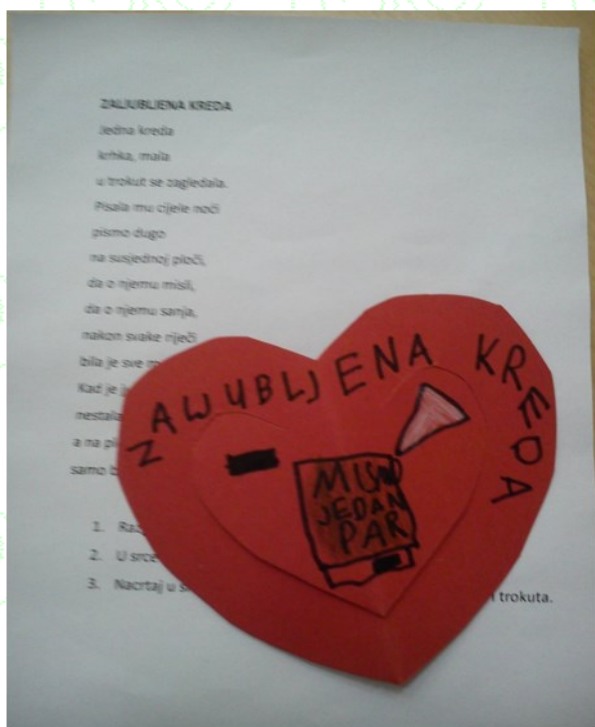

KLARICA

Gotovi uradci:

KLARICA

UČENIK GENERACIJE

Svake godine odaberemo jednog učenika/cu generacije. Tako smo i ove godine. Ove godine je to učenik 8.b razreda Amer Nakić. U intervjuu koji slijedi otkrit ćemo kako se osjećao kada je saznao da će postati učenik generacije.

1. Kako si se osjećao kada si saznao da ćeš postati učenik generacije?

Bio sam iznenađen i uzbuđen. Naime 1. i 2. razred sam prošao s odličnim uspjehom, a kada sam u 3. razredu saznao za titulu učenika generacije nastavio sam s kontinuiranim radom.

2. Jesi li navijao za nekog/neku učenika/ca generacije?

Jesam! Navijao sam za svoju dragu prijateljicu Ana Mariju Pavičić.

3. Kako si se osjećao kada su ti uručili nagradu i kada si morao održati govor?

Bio sam uzbuđen jer sam morao održati govor pred tolikom publikom.

4. Kamo poslije osnovne škole?

Hahaha, pa u srednju školu, naravno. Samo se šalim! Namjeravam upisati Prirodoslovno-matematičku gimnaziju.

5. Što će ti najviše nedostajati?

Najviše će mi nedostajati moji dragi profesori koji su uvijek dobri i brižni prema meni.

6. Poruka za kraj...

Mlađim naraštajima poručujem da uživaju u osnovnoj školi jer je meni bilo fenomenalno.

KLARICA

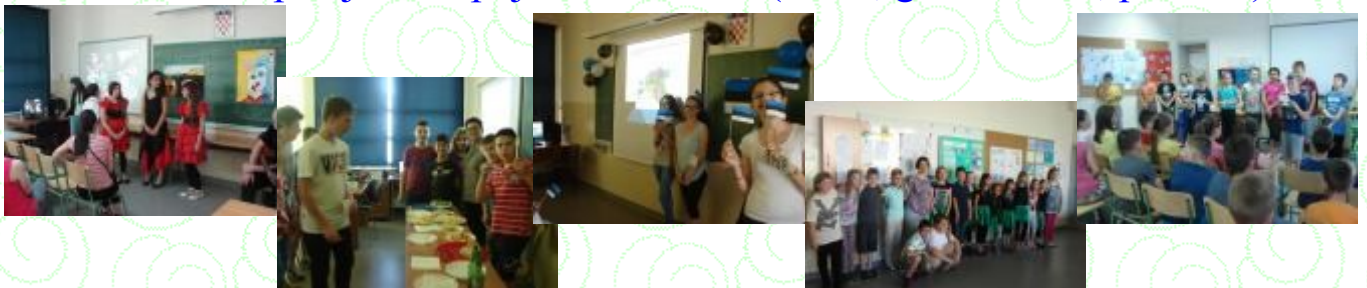

EU PROJEKTI I PLJESAK NAJBOLJIMA

Hmmm...nešto novo. U našoj školi održali smo EU projekte i Pljesak najboljima. U sastavku, koji je sastavila Paula Bartolinčić, možete nešto detaljnije saznati o tim projektima.

Kolači, salate, pizze, sokovi... Nema tog kolača koji 1.6 nije prošao kroz vrata naše škole. Svaka učiteljica i profesorica ili profesor, morali su izvući neki papirić na kojem je pisalo ime države koja je u Europskoj uniji. 6.b je dobio Poljsku, 6.a je dobio Cipar i Nizozemsku, 8.b je dobio Ujedinjeno Kraljevstvo, 7.b je dobio Hrvatsku, 8.a dobio je Italiju... Bit ovog projekta je da roditeljima i ostalim učenicima dočaramo države Europske Unije putem prezentacija, videa, plakata... Svaki razred je donio i neke specijalitete pojedinih država (kolač, grčka salata, pizza...).

Poslije prezentacije svi su krenuli u dvoranu na još jedan novi projekt nazvan "PLJESAK NAJBOLJIMA". Oni koji su postigli neki uspjeh na izvanškolskim natjecanjima, a bilo ih je čak 128-ero, dobili su nagradu (mmm...Milka čokoladu) i pohvalnicu. Dok sve nije bilo pojedeno, nitko nije izašao iz škole.

KLARICA

DAN ŠKOLE (priredba)

Dan škole započeli smo sa jutarnjim aktivnostima, a to su: natjecanja u graničaru između 5-ih i 6-ih razreda, natjecanja u odbojci između 7-ih i 8-ih razreda... Bilo je jako napeto, pogotovo za one koji su igrali. Oni koji su pobijedili dobili su zlatne medalje, a oni koji su izgubili srebrne. Neki su još htjeli ostati na ostalim aktivnostima, ali morali su se pripremati za priredbu povodom Dana škole.

Tema priredbe bila je *KRALJ LAVOVA*. Organizatorice priredbe su: profesorica hrvatskog jezika Ana Hodak i profesorica vjeronauka Jadranka Stanušić. Na početku priredbe ravnateljica je pozvala Amera Nakića i proglasila ga učenikom generacije. Pjevale su se razne pjesme: romantične, tužne, smiješne... Dramsku grupu 6.c vodila je profesorica Ana Hodak, ujedno i organizatorica priredbe. Oduševili su veliki i mali zbor koji su pjesmu otpjevali bolje originala. U velikom zboru su sudjelovali: Amer Nakić, Mia Matijević, Paula Vinovrški, Paula Bartolinčić, Ivan Vagan, Sara Šajnić... Mali zbor vodila je učiteljica nižih razreda Marijeta Matunec, a mali zbor je pjevao pjesme: *Krug života, Nisi sam, Kad postanem kralj lavova*. Plesnu skupinu vodila je učiteljica Melita Rukavina, a plesale su na pjesme: *Život teče u krug, Budi spreman, Jedva čekam da postanem kralj i Noć je puna ljubavi*. Učiteljica Aleksandra Ivanac vodila je 3.b koji su pjevali pjesmu *Hakuna Matata*, a učiteljica ih je pratila uz afričke bubnjeve. Učiteljica Goranka T. Maleković vodila je 3.c koji su plesali na pjesme *Budi spreman, Sramota, Ljubav nije grijeh*... Mnogi su uživali, nekima još i dan danas čestitaju na odličnoj izvedbi. Nadamo se da će sljedeće godine biti još bolja predstava.

KLARICA

